

MEIE JUSS

VALGUTA LASTEAED-ALGKOOLI AJALEHT

November 2020

1/91

TÄNASEST LEHEST LOETE:

- * Koolilaps on tore olla!
- * Õpilaste omaloomingut
- * Tore teatrietendus
- * Meie tegemisi toas ja õues
- * KIKi projekt

Koolilaps on tore olla!

Esimene trimester saab peagi läbi ning esimese klassi õpilased avaldasid arvamust, kuidas neil siamaani läinud on:

Koit: „Koolis õppides saab targaks!“

Remir: „Koolis saab heaks arvutajaks ja robotikatund on ka väga äge!“

Signete-Liise: „Hästi õppides saab tulevikus hea töökoha, aga mina hakkam hoopis ratsutajaks!“

Ken Marten: „Koolis on tore, saab koos teistega palli mängida. Ujumine saab ka selgeks.“

Johannes: „Koolis õppides saab tubliks lugejaks.“

Mai-Liis: „Mulle meeldib koolis käia, sest siis näeb sõpru ja saab skätterit mängida. Käsitöö on ka tore!“

Sügisese vihmavarjud
meisterdas Laura Luts

1. klass kooliaasta avaaktusel koos õpetaja Marika Väärsiga.

Foto tegi õpetaja Martiina Viil.

*****

RÕÕMSAT TALVE-
OOTUST!

Minu vanaema

Minu vanaema kasvas üles Ridalas. Tema vend ja õde olid temast palju vanemad (õde 10 aastat, vend 12 aastat). Seepärast mängis ta naabrilastega ja oli isa hoida. Tema lemmikmäng oli rahvastepall. Tema koolis ja külas oli see tõesti popp mäng.

Naabriplika Liinaga peeti „karja“: korjati lepaoksi ja need olid „lehmad“.

Minu vanaema kartis väga konni, teda sai konnaga kodu juures hoida, kui ema ja isa heinamaal olid.

Koolis oli minu vanaema megahea õpilane. Talle meeldis kirjandus. Hiljem õppis ta raamatukogundust. Minu vanaema polnud pioneer, sest ta isa ei lubanud. Minu vanaema oli maalaps ja tegi palju tööd. Sa-geli pidi emal laudas abis käima. Piimamannergud olid nii rasked, et vanaema mäletab seda siiani.

Minu vanaema lapsepõlv oli täitsa tore, arvab ta praegu.

Uku Randviir, 5. klass

Õpilase unistus

Ükskord tuli mul eesti keele tunni ajal kole naljaks mõte. Et ütleks õpetajale, et mul on paha olla ja kas ma võin vetsu minna ja kui võin, siis lähen tegelikult koju. Vaataksin telekat ja läheksin kooli siis, kui uus tund algab. Ja ütleksin, et mul on nüüd kõik korras, aga õpetaja ütleb mulle, et äkki ma tahan koju minna. Aga mina ütlen selle peale ei ja lähen vahetundi. Aga lähen hoopis uuesti koju ja kui tagasi tul-len, ütlen, et mul oli väga halb olla ja ma olin vetsus. Õpetaja ütleb selle peale, et ta saadab mu koju, sest ma olen näost valge. Ma lähen koju ja olen rõõmus ja vaatan telekat. Järgmisel päeval teeksin sama-moodi ja siis ütleks õpetaja, et äkki ma jääksin kohe mõneks ajaks koju. Aga eesti keele tund sai läbi ja ma saingi koju minna.

Kevin Karu, 4. klass

Kui ma üksikule saarele satuksin...

Kui ma üksikule saarele satuksin, siis oleks mul suur jama, sest ma olen vahel päris saamatu. Kõige esi-mese asjana ehitaksin ma omale onni. Teisena hakkaksin ma otsima vett. Kolmandana hakkaksin ma pla-neerima, kust saaks toitu. Viimasena hakkaks ma proovima lõket teha.

Söögiks ma hakkaksin otsima, kas seal saarel on mingeid puuvilju või siis midagi, mida ma tean, et saab süüa. Ma käiksin veel läbi lähiümbruse, et näha, kas seal siiski on mõni inimene.

Kõige raskem oleks ilmselt toidu hankimine ja saarelt pääsemine. Kõige lihtsam oleks ilmselt onni ehitamine, sest seda oleks põnev ja kergem teha, kui mõnda teist asja. Samas asi, millega ma kõige paremini hakkama saaks, oleks toidu ettevalmistamine, mitte otsimine.

Endast märku andmiseks ma teeksingi lõkke, aga mitte liiga suure. Või siis teeksin okstest või millestki SOS-märgi.

Selleks, et oma riideid pesta, teeksin ma endale kuidagi suurematest lehtedest riided. Päris riided peseks ma käte vahel merevees puhtaks ning jätaks kuhugi kuivama.

Tegevusi, mis mul senikaua oleks teha, pole eriti. Kindlasti tegeleks ma enamus aega toidu ja joogi han-kimisega. Kui ma seda ei tee, siis ma ilmselt prooviksin ehitada erinevaid onne või midagi.

Edili Uibo, 6. klass

O ÕPILASTE LOOMINGUT O ÕPILASTE LOOMINGUT O

Muinasjutt kass Kurrist ja koer Ronnust

Elasid kord kaks looma. Koer nimega Ronnu lemmiktegevuseks on kass Kurrit kiusata. Aga kass Kurri lemmiktegevuseks on kurgiga mängimine. Neile mõlemale meeldis midagi teha. Kass Kurri läks kööki: „Mäu, küll on kena päev.” Aga koer oli ka köögis, kassi ehmatamas, aga kass ei teadnud seda. Koer hüppas kummuti tagant välja ja tegi: „Auhauh böö, kass Kurri, sa oleksid pidanud oma nägu nägema!” Vastab kass Kurri: „Ah, ole kuss.” Kass Kurri oli solvunud ja lasi jalga. Lõpuks hakkas kass Kurril koer Ronnust natuke kahju. Siis muutus kass Kurri ka rõõmsaks. Lõpuks elasid kass Kurri ja koer Ronnu õnnelikult elu lõpuni.

Lissandra Liplap, 3. klass

Eesel ja konn

Elas kord eesel Eia. Ta oli halli värvi tüdruk, tal olid pikad kõrvad ja juuksed olid tal mustad. Ühel päeval otsustas Eia minna kooli inimeste keelt õppima. Teel kohtas rändur konna nimega Jete, nad said kohe sõpradeks. Jete oli rohelist värvi ja Eiast palju väiksem. Eesel võttis konna selga ja koos läksid nad kooli inimeste keelt õppima. Nad õppisid palju ja said väga targaks.

Henriete Tulf, 2. klass

Värvilise pildi tegi Mai-Liis Karu.

Etendus, mis andis tõelise elamuse

2. klassi õpilased olid etendusest „Vai, vai, vana Vargamäe“ tõelises vaimustuses. Õpetaja Marika pani arvamused kirja ja jagab neid nüüd kõigiga.

Elari: „Olin päris teatrimajas esimest korda. Teatrisaal ja rõdu olid nii ilusad. Mulle pakkus huvi tehnika, mis oli rõdu serval ja saali seintel.

Tegelastest meeldis mulle kõige rohkem Mari. Ta oli rõõmsameelne ja lõbus. Rõõmustasin, et ta ometi aru sai, et Juss teda armastas. Kiusamine mulle eriti ei meeldinud.“

Tiina: „Mulle meeldis teatrimaja kohvik ja rõdu. Tegelastest oli minu lemmik Krõõt. Ta oli sõbralik ja töökas. Mulle meeldis tema ilus lauluhäääl ja see, et ta oma laste eest hoolitses.“

Henriete: „Olin selles teatrisaalis esimest korda - see oli nii suursugune ja kuidagi vanaaegne. Käisin ka kohvikus ja rõdul. Seal oli ka kõik nii kena. Veel meeldis mulle lavakujundus. Need kivid ja see suur heinakuhi olid väga vahvasti välja mõeldud. Huvitavad olid ka vanad tööriistad. Ja lehm oli äge!

Tegelastest jäid meelde Juss ja Mari. Nad olid lõbusad ja omamoodi naljakad.“

Õpetaja: „Olin ma enne etendust natuke mures, kas väikesed õpilased sellest Vargamäe loost ka aru saavad. Minu mure hajus juba esimese kümne minuti jooksul, kui ma nägin lapsi huviga lavaltoimuvat jälgimas ning etendusele rõõmu ja vahel ka kurbusega kaasa elamas. Kogu etendus oli ülesehitatud ning mängitud nii tõetruult ja nauditavalt, et tõelise teatrielamuse said nii suured kui ka väikesed.“

MEIE TEGEMISI O MEIE TEGEMISI O MEIE TEGEMISI

Lugemismõnu

3. klassi õpilased on jõudnud läbi lugeda päris mitu Martin Widmarki ja Helena Willise loodud LasseMaia detektiivbüroo sarja raamatut. Eranditult kõik soovivad neid raamatuid ka teistel lastel lugeda, sest need on naljakad, aga ka väga põnevad, kuna nendes lugedes lahendatakse erinevaid mõistatusi.

Lisaks LasseMaia-raamatutele jagavad nad ka soovitusi teiste lugude ning raamatute lugemiseks: **Lisanne** ütleb, et muinasjutt „Tulipunane lilleke” on lihtsalt nii ilus, et see sobib kindlasti kõikidele 9-aastastele tüdrukutele. **Laura** aga soovib nii „Tulipunast lillekest” kui „Pöial-Liisit” lugeda põnevust otsivatel lastel - mõlemad muinasjutud on täis seiklusi ja põnevust. **Kalvini** salasooviks on olla ise Suur-Peeter J. Kunderi raamatus „Suur-Peeter ja Väike-Peeter” ning sõnab, et see raamat peaks olema kohustuslik lugemine kõikidele Peetri-nimelistele poistele. **Lissandra** meelest osutus Fr.R.Kreutzwaldi „Kullaketrajad” niivõrd haaravaks looks, et seda lugedes tundus, nagu oleks ta ise selles osaline olnud. **Rasmus** sattus lugema H.Käo poolt kirjutatud muinasjuttu kuningapojast ja sinise salliga tüdrukust ning on täiesti kindel, et see muinasjutt meeldib kõikidele sinisilmsetele sinise värvi austajatele. **Remetit** vaimustas aga saabastega kass Ch.Perrault’ muinasjutus „Saabastega kass”, kuna see kass oli väga kaval, tegi pättusi ja mängis vingerpussi ning seetõttu sai muinasjutus palju nalja. **Kristofer** ütleb, et vendade Grimmide muinasjuttu „Lumivalgeke ja seitse pöialpoissi” võib palju kordi lugeda; see lugu olevat nagu põnevusjutt – ükskõik, kui palju loed, ikka on huvitav. **Mait** ja **Indrico** on ühel meelel, et muinasjutud on toredad seetõttu, et need on põnevad. **Markose** koduses raamaturiivis leidis J.Vaiksoo raamat „Neli hommikut ja üks õhtu”. Poiss räägib, et see raamat on kooliga seotud ja ülinaljakas ning soovib seda kohe kõikidel - nii suurtel kui väikestel raamatuhuvilistel - lugeda, sest nalja pidi seal palju saama.

Kuna 4. klassi emakeele õpikus oli katkend J. Wilsoni raamatust „Tracy Beakeri lugu”, luges **Kevin** eelpool mainitud raamatu ning hiljem ka sama autori sulest ilmunud „Pühadeüllatuse”. Esimene raamat meeldis talle väga, sest see osutus samaaegselt lahedaks, rõõmsaks ja kurvaks. Lisaks on ta jõudnud veel lugeda kodumaiste autorite teoseid - H.Vilepi kirjutatud „Jõksi rännakud Jõgevamaal” ja J. Rannapi „Maari suvi”. Viimane tundus huvitavam, kuna selles raamatus käsitletud teemad olid südamelähedasemad.

Õppepäev Peipsi järve ääres

Septembrikuus oli meie kooli õpilastel ja õpetajatel võimalus osaleda huvitaval õppepäeval Peipsi järve ääres. Osalesime KIKi toel programmis „Suur järv Peipsi”.

Kohale jõudes ootasid meid giidid, kes olid meie kahele grupile põnevad ja harivad ülesanded ette valmistanud. Suuremad läksid vaatama püsinäitust „Peipsi järve elu tuba”. Meie klass koos kolmandikega suundus giidiga järve äärde. Saime teada, kui suur ja lai on Peipsi järv ning missugused kalad seal elavad. Üheskoos õppisime kalu tundma ja hiljem kontrolliti läbi mängu meie teadmisi. Pidime väga hoolikalt kuulama ja kõik meelde jätma.

Tore oli ka rannaliiva uurida ja sealt looduslikke leide koguda. Hiljem vaatasime neid koos giidiga. Kõik lapsed leidsid rannast midagi põnevat. Järve ääres saime binokliga veekogu uurida ning erinevate häälte kuulamine oli ka põnev.

Aeg läks kiirest ning peagi pidid rühmad töökohad vahetama. Meie saime nüüd tuppa minna. Kõigepealt vaatasime näitust ja Peipsi järve ning selle ümbruse maketti. Hiljem jagati meid rühmadesse ja meil tuli erinevaid ülesandeid lahendada. See oli huvitav! Meile meeldis õppereis väga - see andis uusi teadmisi ja pakkus põnevaid tegevusi.

1.-2. klass koos õpetaja Marikaga

TÄNASE LEHE MATERJALID KOGUS ÕPETAJA MARIKA VÄÄRSI
NING TEOSTAS ÕPETAJA KAJA LEPIK